

SWEDISH
ENVIRONMENTAL
PROTECTION
AGENCY

Jen Edgren
Tel: 010-698 11 56
jen.edgren
@naturvardsverket.se

BESLUT
2026-02-13

Ärendenummer
NV-26-001860

Svenska Jägareförbundet
Invasiva arter
ake.granstrom@jagareforbundet.se

Jakt efter mink inom uppdrag för Svenska Jägareförbundet

Beslut

Naturvårdsverket beslutar att ni, inom ramarna för Ramavtal Invasiva främmande ryggradsdjur (NV-08430-22), får bedriva jakt efter mink (*Neovison vison*).

Naturvårdsverket medger vidare att;

- ni för levandefångst får använda inte typgodkända fångstredskap, inklusive nät,
- ni för verksamheten får använda fast eller rörlig belysning, bandspelare eller annat artificiellt ljud samt mörkersikte och termiskt sikte (bildförstärkare, termiskt sikte och bildomvandlare),
- ni inte omedelbart efter fångst med fångstredskap måste avliva eller återge minkarna frihet,
- ni får återutsätta i Sverige vildfångade minkar efter tillfällig förvaring och hantering, i syfte att undersöka förekomst eller lokalisera andra individer av samma art,
- jakten för bedrivs på annans jaktområde.

Tillståndet gäller i hela landet till och med den 31 december 2027. Tillståndet gäller för den personal som är knuten till arbetet med invasiva främmande arter som fast anställd, arvoderad personal eller av personer som på annat sätt fått i uppdrag av Svenska Jägareförbundet att utföra jakten.

Beslutet gäller även om det överklagas och delges genom så kallad kungörelsedelgivning.

Villkor för beslutet

- Jakt för endast bedrivs efter och i enlighet med avrop från Ramavtal Invasiva främmande ryggradsdjur (NV-08430-22).
- Högst 1500 minkar får årligen jagas i enlighet med detta beslut.
- Markägare och jakträttshavare ska underrättas, om möjligt före jakten.
- Markägare och jakträttshavaren, på den mark som utsättning av mink ska ske, ska lämna sitt medgivande till verksamheten innan den påbörjas.

- Om minkar fångas i syfte att återutsättas ska tidsrymd och stress under den tillfälliga förvaringen och hanteringen minimeras. Detta utifrån generell kunskap om minkar och beteendet hos de minkar som förvaras och hanteras.
- Minkar får enbart sättas ut om de är steriliserade och kontrollerade mot parasiter och sjukdomar.
- Eventuell provtagning och prover från fällda djur ska hanteras i samråd med Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och Naturhistoriska riksmuseet (NRM).
- Fällda djur som jakträttshavaren avsäger sig, ska skickas till NRM eller SVA, efter avstämning. Djuren ska tas om hand på ett sådant sätt att de inte förfars under hanteringen eller transporten. Om SVA eller NRM inte behöver djuren ska djuren omhändertas på annat lämpligt sätt.
- Berörda länsstyrelser och polisregioner ska hållas underrättade om den jakt och utsättning som bedrivs med stöd av detta tillstånd.
- Jakt och utsättning ska bedrivas med största möjliga hänsyn till såväl annat vilt som människor.
- Digital kopia alternativt utskriftskopia på detta beslut ska alltid medföras vid nyttjande av detta tillstånd.
- Svenska Jägareförbundet ska ha lämnat skriftligt medgivande till den eller de personer som kommer att bedriva verksamhet enligt detta beslut. Medgivandet ska medföras när verksamheten bedrivs
- Skriftliga rapporter ska lämnas i enlighet med vad som framgår av ramavtal Invasiva främmande ryggradsdjur med tillhörande avrop (NV-08430-22). Rapporter ska skickas till registrator@naturvardsverket.se och märkas med ramavtalets ärendenummer.

Bakgrund

Mink

Mink är en invasiv främmande art som har sitt naturliga utbredningsområde i Nordamerika. Arten har av Artdatabanken¹ klassats som mycket invasiv och med hög potential att göra skada på inhemsk fauna. Inom EU har man diskuterat listning av minken som en invasiv främmande art av unionsbetydelse. Den 17 juli 2025 beslutade EU-kommissionen om att lägga till totalt 26 nya arter till EU:s förteckning över invasiva främmande arter (KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/1422). Av de arter som läggs till på förteckningen finns mink med. Mink omfattas av en förlängd införandeperiod vilket innebär att förbuden börjar gälla den 7 augusti 2027. Mink kommer därmed vara förbjuden att ha, importera, sälja, odla, transportera, använda, byta och sätta ut i naturen.

Mink finns i vilda populationer i nästan hela Sverige och härstammar från förrymda och utsläppta djur från pälsfarmer. Mink utgör ett hot i Sverige framförallt mot mark- och/eller hålhäckande sjöfåglar, då den tar ägg och dödar både ungfåglar och vuxna fåglar i skärgården och i våtmarker. Mink utgör även ett hot mot amfibier, små däggdjur, kräftor, musslor och fisk. Den konkurrerar om föda med inhemska mårddjur, såsom småvessla, iller och utter. Eftersom mink jagar och äter fisk och kräftdjur kan den också skapa problem för fisk- och

¹ Risklista 2024-Artfakta från SLU Artdatabanken

kräftodlingar om den tar sig in i odlingskassarna. Minken kan vara bärare av två olika parvovirus som kan smitta utter, men även ovaccinerade katter och hundar.

Uppdrag och ansökan

Naturvårdsverket har tecknat ramavtal med Svenska Jägarförbundet för att bland annat övervaka och minimera förekomsten av invasiva främmande ryggradsdjur i landet. Avtalet ska bland annat tillgodose Naturvårdsverkets och de avropsberättigade länsstyrelsernas behov av tjänster för hantering av invasiva främmande ryggradsdjur i Sverige. Avropsberättigande länsstyrelser kan komma att ha egna angränsande avtal för att hantera landlevande invasiva främmande ryggradsdjur, exempelvis för hantering av mink.

Svenska Jägarförbundets tidigare tillstånd har löpt ut (NV-08873-23) varav förbundet ansöker om ett nytt tillstånd för jakt efter mink i hela landet och på annans jaktområde samt att för verksamheten:

- få använda inte typgodkända fångstredskap för levandefångst, inklusive nät,
- få använda fast eller rörlig belysning, bandspelare eller annat artificiellt ljud samt mörkerriktmedel (bildförstärkare, termiskt sikte och bildomvandlare),
- inte omedelbart efter fångst med fångstredskap behöva avliva eller återge minkar friheten,
- efter tillfällig förvaring och hantering få återutsätta svenska vildfångade minkar i syfte att undersöka förekomst eller lokalisera andra individer av samma arter.

Svenska jägarförbundet anger att sökta undantag är nödvändiga för en effektiv förvaltning. Då det ständigt utvecklas nya innovativa fångstredskap inom förvaltningen av invasiva främmande arter runt om i världen är det svårt att vid ansökan specificera vilka icke typgodkända fångstredskap som kan komma att användas.

Skäl

Aktuella bestämmelser

Av 7 § jaktlagen (1987:259) framgår att om det på grund av ett viltbestånds storlek finns påtagliga risker för trafikolyckor eller för allvarliga skador av vilt, får den myndighet som regeringen bestämmer besluta om jakt för att förebygga eller minska dessa risker. I myndighetens beslut ska bestämmas hur jakten ska bedrivas och om den ska ske genom jakträttshavarens försorg, om denne har åtagit sig det, eller genom särskilt utsedda jägare. I beslutet ska också bestämmas hur det skall förfaras med djur som dödas eller fångas vid jakten.

Av 8 § jaktlagen framgår att om förekomsten av en viss viltart innebär betydande skaderisker, får regeringen i fråga om denna art föreskriva att den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om sådan jakt som avses i 7 § jaktlagen.

Enligt 9 b § jaktförordningen (1987:905) ska det i beslut som avses i bland annat 15 § samma förordning anges vilka arter som berörs och antalet djur som får fällas, vilka medel och metoder som får användas, vilken tid och vilket område som avses, de villkor som i övrigt behövs för att så långt som möjligt undvika skador och olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd och den kontroll som kommer att ske.

Av 10 § a första stycket jaktförordningen framgår att endast jaktmedel som är godkända av Naturvårdsverket får användas vid jakt. Enligt 11 § jaktförordningen ska fångstredskap vara av godkänd typ för att få användas.

Enligt 12 a § jaktförordningen ska vilt som fångas i fångstredskap omedelbart avlivas eller återges friheten.

Av 15 § och 15 a § jaktförordningen framgår att Naturvårdsverket får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om användning av andra jaktmedel än vad som följer av denna förordning samt medge undantag från förbudet att vid jakt använda belysning utöver vad som är tillåtet enligt 14 § jaktförordningen. Naturvårdsverket får även meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om undantag från kravet i 12 a § jaktförordningen att fångat vilt omedelbart ska avlivas eller återges friheten samt i det enskilda fallet får besluta om undantag från kravet i 11 § jaktförordningen att fångstredskap ska vara av godkänd typ. Utöver vad som anges i 15 § och 15 a § andra stycket får Naturvårdsverket i det enskilda fallet besluta om undantag från förbudet i 10 § andra stycket att använda vissa jaktmedel och metoder.

Enligt 25 § jaktförordningen (1987:905) prövas frågor om jakt enligt 8 § jaktlagen av Naturvårdsverket. Ett sådant beslut får avse däggdjur och fåglar av sådan art eller ras som inte genom naturlig utbredning tillhörde landets viltbestånd vid utgången av år 1987, dock inte vildsvin och mufflonfår.

Enligt 23 a § jaktförordningen får beslut om jakt som avses i 25 § jaktförordningen meddelas om det inte finns någon annan lämplig lösning, och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde för att bland annat skydda vilda djur eller växter eller bevara livsmiljöer för sådana djur eller växter.

Av 32 § andra stycket jaktförordningen framgår att det fordras tillstånd av Naturvårdsverket för att få fanga eller fälla djur eller ta fåglars ägg på någon annans jaktmark i syfte att märka eller undersöka djuren eller äggen. Den som har fått ett sådant tillstånd ska underrätta jakträttshavaren om sin verksamhet.

Enligt 41 § jaktförordningen är det inte tillåtet att sätta ut vilt i frihet. Enligt samma paragraf andra stycket får Naturvårdsverket besluta om undantag från detta förbud.

Kungörelsedelgivning av ett beslut får ske om en obestämd krets ska delges, vilket framgår av 49 § delgivningslagen (2010:1932).

Av 59 § jaktförordningen framgår att Naturvårdsverket får förordna att beslut enligt förordningen ska gälla utan hinder av att det har överklagats.

Naturvårdsverkets bedömning

Mink är en invasiv främmande art som har sitt naturliga utbredningsområde i Nordamerika. Arten har av SLU Artdatabanken klassats som mycket invasiv och med hög potential att göra skada på inhemsk fauna. Den har bland annat visats ha kraftigt negativa effekter på markhäckande kustfåglar.

Naturvårdsverket anser att förekomst av mink medför betydande skaderisker för inhemsk fauna i Sverige. Vidare bedömer Naturvårdsverket att det inte finns någon annan lämplig lösning än jakt och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Naturvårdsverket bedömer därför att förutsättningarna för jakt efter mink är uppfyllda.

För en effektiv förvaltning anser Naturvårdsverket att det är motiverat att medge ansökta undantag. Möjligheten att nyttja annars inte tillåtna jaktmedel samt återutsättning av fångade minkar bidrar till metodutveckling och på så sätt till framtida effektivitet i förvaltningen, vid sidan om förvaltningen i nuläget.

Risker för onödigt lidande ska emellertid undvikas när minkar fångats för att återutsättas och då tillfälligt förvaras och hanteras.

Mot bakgrund av behovet av fullständig täckning av insatser gäller tillståndet för hela landet och då insatser kan omfatta områden med många mindre fastigheter medger Naturvårdsverket att jakten får bedrivas på annans jaktområde.

Det finns skäl att förena tillståndet med villkor för att berörda ska få kännedom om verksamheten och för att undvika bland annat smittspridning.

Övrigt

Detta tillstånd frångår inte ansvar att inhämta andra nödvändiga tillstånd som kan komma att krävas för att få genomföra verksamheten. Det kan exempelvis röra sig om tillstånd och dispenser från Jordbruksverket, tillstånd från Polismyndigheten enligt 3 kap 6 § ordningslagen (1993:1617) för skjutning med eldvapen inom område som omfattas av detaljplan och/eller tillstånd från berörd myndighet för verksamhet i skyddade områden eller områden där det finns särskilda bestämmelser till skydd för djurlivet samt tillstånd för användning av hund respektive motordriven anordning.

Vidare ska i tillämpliga delar Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om användande av fångstredskap (NFS 2018:3) följas när icke typgodkända fångstanordningar används. Det innebär att NFS 2018:3 ska följas med undantag av 1-6, 15, 18, 20-21 och 23-36 §§, enligt 37 § i samma föreskrifter.

Slutligen erinras om vikten av att de bestämmelser i övrigt i jaktlagstiftningen som berörs av ifrågavarande verksamhet iakttas noggrant. Exempelvis jakträttshavarens rätt att tillgodogöra sig vilt som omhändertas, påträffas dött eller dödas och att jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

Hur man överklagar

För upplysningar om hur man överklagar detta beslut se bilaga. Den del av beslutet som stödjer sig på 15 § och 15 a § första stycket jaktförordningen får enligt 58 § jaktförordningen inte överklagas.

Beslut i detta ärende har fattats av den tillförordnade enhetschefen Hanna Ek. Handläggaren Jen Edgren har varit föredragande. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit handläggaren Henrik Lange.

För Naturvårdsverket

Hanna Ek

Jen Edgren

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Kopia till: Statens veterinärmedicinska anstalt, Länsstyrelserna, Polismyndigheten, Jordbruksverket, Naturhistoriska riksmuseet.

Var ska beslutet överklagas?

Naturvårdsverkets beslut kan överklagas hos Förvaltningsrätten i Stockholm.

Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Naturvårdsverket.

Adressen framgår av beslutet. Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Naturvårdsverket överklagandet och handlingarna till Förvaltningsrätten i Stockholm.

När ska beslutet senast överklagas?

Överklagandet ska ha kommit in till Naturvårdsverket **inom tre veckor** från den dag Ni fick del av beslutet.

Vad ska överklagandet innehålla?

Överklagandet ska vara skriftligt.

I skrivelsen ska Ni ange:

Ert namn, adress, personnummer/organisationsnummer och telefonnummer, vilket beslut som Ni överklagar till exempel genom att ange beslutsdatum och ärendenummer,

hur Ni anser att Naturvårdsverkets beslut ska ändras och varför det ska ändras samt

om det finns motparter i ärendet bör Ni ange deras namn, adress och telefonnummer.